

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Alexandro VII. P. O. M. Usitatâ SS. Patrum Conciliis comprecatione; Cujus
Sedem Et Annos, de restituta valetudine gratulatur. An. M. DC. LXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Heu! Vaticanæ mecum plorate Camœnæ
Delicium vestri præsidiumque chori.
Illius imprimis studio defensa fideli
Religio madidis lugeat orba genis.
Grande decus columnenque sacri, Franciscæ, Senatûs,
Solari nostras perge tuasque vices.
Ede laboratas, quas celant scrinia, chartas,
Queis meliore sui parte superstes agat.
Vivitur ingenio, nec in illud ferrea quidquam
Inciso Lachesis stamine juris habet.
Sic bene de Musis, & religione merendo,
Laus tua, & Holstæniæ vita perennis erit.

ALEXANDRO VII. P. O. M.

Usitatâ SS. Patrum Conciliis comprecatione;

CUJUS SEDEM ET ANNOS,

de restituta valetudine gratulatur.

An. M. DC. LXVI.

Vivit Alexander, mendax quem fama negabat
Longiùs extremum ducere posse diem.
Vivit, & Albanos colles petit, Urbe relicta,
Incolumis: Clariæ solvite vota Deæ.
Vestra salus agitur; quæ nunc hoc sospite florent,
Incipient artes hoc moriente mori.
Hoc igitur faciles adeamus carmine Divos,
Carminè, quo sancti nos præiistis avi:
CUJUS Alexander SEDEM tenet, illius annos
Expleat, utque tulit, sic ferat Orbis onus.
Tu, cujus primùm auspiciis hæc inclyta Roma
Cælitibus leges terrigenisque dedit:

Tu

Tu mea tam justam vota exorantia causam
 Excipe, dum partes Urbis & Orbis ago.
 En ut porticibus, pro quo precor, alta coronat
 Limina supplicibus relligiosa tuis;
 Ut folium augustis decorat sublime columnis,
 Artis divinum se superantis opus.
 Quod populus posthac his te venerabitur aris
 Sæpius, hoc illi profit, opemque ferat.

E J U S D E M

*Summo Reipubl. Christiana luctu, ac damno, XI. Cæ
 lend. Jun. An. M. DC. LXVII. defuncti,*

S A C R Æ M E M O R I Æ.

Quæ non flebilibus complevit regna querelis,
 Mortis, ALEXANDER, nuntia famata tuæ?
 Te Cæsar, te flevit Iber, infestaque nuper
 Gallia nunc lacrimas victa dolore dedit.
 Nec tulit irarum causas referencia stare
 Marmora, Pipinis invidiosa suis.
 Orbis uterque suum fato cessisse Parentem
 Credidit, & pietas omnibus una fuit.
 Omnibus ex æquo par sit data causa dolendi,
 Justior haud ulli, quàm mihi, causa datur.
 Amisus, mecum ante alios moestissimus, urnam
 Deciduis, in quas solvitur, implet aquis.
 Ne tamen assiduo cogar tabescere luctu,
 Virtuti cautum gratulor esse tuæ.
 Non tibi summa dies angusti terminus ævi est:
 Quamlibet invitâ morte superstes eris.